

12 2026

WEEKKRANT
18 MAART
JAARGANG 87
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

Waarom de zussen Akhtar gedoopt willen worden

Geloven helpt ons om gelukkiger te zijn en een betere mens te worden.

Waarom de zussen Akhtar gedoopt willen worden

Een gesprek met de zussen Akhtar is een boeiend gebeuren, en dat is nog zacht uitgedrukt. Ik luister gefascineerd naar hun verhaal, met als meest verrassende element hun vraag om met hun doopsel een nieuwe naam te krijgen, een echte “doopnaam”. En niet de minste: ze kiezen voor **de doopnamen Maryam en Maria**. Ik zal ze in dit verslag van onze babbel dan ook zo noemen, en dat met heel veel respect.

Twee jonge vrouwen waarin culturen en religieuze tradities samenvloeiden

De zussen wonen in Oud-Turnhout en studeren aan de Europese school in Mol. Het zijn goede studenten. Maryam droomt van een studie architectuur, Maria van iets in de medische richting, in ieder geval een beroep waarin ze mensen helpt. De keuze voor deze multiculturele school met het Engels als basistaal en een open oriëntatie op de wereld is heel bewust, en ze zijn er heel tevreden over. Dat heeft wellicht ook te maken met hun “veelkantige” achtergrond, zowel cultureel als religieus. Ze hebben de Nederlandse nationaliteit, vader is van Indische Afkomst, moeder is Surinaams-Indisch. Religieus gezien zijn ze vertrouwd met diverse tradities. Hun moeder komt uit een religieus gemengd gezin, met een katholieke vader en een hindoe moeder. Hun vader komt uit een moslimfamilie, maar is wel in India opgevoed in het bekende katholieke St. George's College in Mussoorie. Vandaag bekent hij zich niet tot een specifiek religie, maar hij heeft wel een diepe waardering voor elk geloof. Moeder zegt dat het hindoeïsme haar nooit echt geraakt heeft, maar dat ze zich wel altijd rustig, “zen”, voelt in een kerk. En de katholieke opa is natuurlijk zeer trots

Vijf stralende doopkandidaten met hun paarse sjaal

nu zijn kleindochters gedoopt worden.

Ik wil een betere mens worden

Op de rechtstreekse vraag waarom ze willen gedoopt worden, krijg ik op de eerste plaats van Maria een zeer direct antwoord. “Het geloof helpt mij om een betere mens worden, en dat wil ik echt. Ik kan soms heel boos worden, eigenlijk zonder echte reden. Ik kan ook heel perfectionistisch zijn. Het geloof maakt mij rustiger. Het leert me ook niet alles wat gezegd wordt letterlijk, op te nemen en te blijven vasthouden. Wellicht is het vooral omdat hij dat merkt, dat mijn vader mijn geloof steunt.” Maryam en Maria voelen zich diep gesteund door hun ouders. Bovendien, “Weten: ‘er is iemand, de Heer is er’ geeft ons een fijn gevoel.”

Verbondenheid en een aanstekelijk geloof

Het geloof dat Maria ontdekte, bleek ook aanstekelijk. Het getuigenis daarover van haar zus Maryam, die een jaar ouder is, was ronduit ont-

roerend. “Ik zag hoe Maria steeds meer groeide en gelukkiger werd nadat ze begonnen was in de Bijbel te lezen, en ik dacht gewoon: ‘mischien is dat ook wel iets voor mij.’ Maar mijn geloof is wel iets minder sterk dan dat van Maria”. De twee zussen hebben een sterke band, dat is duidelijk. Volgens hun moeder komen ze ook sterk voor mekaar op, en ik heb geen moeite om dat te geloven.

“Ik heb gewoon een andere manier van denken”, zegt Maria, “ik ben opener en uit mijn gevoelens meer, ik kan er beter over praten.” Maar waar beiden het roerend over eens zijn, is dat ze graag in de kerk zijn, en er als gelukkiger mensen buiten komen. “Ze zijn er ook zo aandachtig”, getuigt hun moeder. Dat trof mij ook al, moet ik zeggen.

Tot hetzelfde geloof komen vanuit een eigen verhaal

Beide zussen zijn ook zeer enthousiast over het traject naar hun doopsel en over de andere catechumenen die ze leerden kennen. Zeker hun ontmoeting met elkaar en de

bisschop en de ‘uitverkiezingsviering’ waarin ze hun paarse sjaal kregen, was voor hen en alle catechumenen een zeer positieve ervaring. “We hebben allemaal ons eigen verhaal, maar dit is voor ieder van ons een bewuste keuze. We waren het helemaal eens met de bisschop die zei dat we in onze groep allemaal tot hetzelfde geloof komen, maar ieder vanuit een eigen levensverhaal. We herkennen ons ook in de jonge man die verlangde naar een religieuze praatgroep.” Ook de enthousiaste rondleiding in de kathedraal met onder andere een prachtige illustratie van geloof, hoop en liefde liet een zeer sterke indruk na.

Zovelen delen in onze vreugde

In de Paaswake op zaterdagavond 4 april worden onze catechumenen gedoopt, gevormd en krijgen ze voor de eerste keer de communie. Dan ontvangen ze ook de witte sjaal van de verrijzenis. Voor Maryam en Maria wordt het ook een zeer mooi familiegebeuren. Ze verwachten meer dan dertig familie-

leden met diverse achtergronden, waarvan de meesten uit de regio Den Haag komen. Allemaal delen ze in de vreugde van die dag en ze willen ook echt komen, alsof de Heilige Geest hen daartoe beweegt. En ze beseffen dat met deze twee jonge vrouwen iets bijzonders gebeurt, bij ieder op een eigen wijze. Maria heeft een heel diep spiritueel aanvoelen en een rijk innerlijk leven, blijkbaar al van kleins af aan. Iedereen mag ook weten dat ze gelooft. Maryam is stiller. “Ik houd mijn geloof meer voor mezelf”, zegt ze, “het is voor mij een weg naar binnen.” Waarop Maria onmiddellijk antwoordt: “Maar als Maryam iets zegt, ook over haar geloof, moet je wel echt luisteren.” De verbondenheid van de twee zussen en hun waardering voor elkaar is ronduit ontroerend.

“We zijn echt blij dat we deze weg zelf hebben kunnen kiezen en zelf ontdekt hebben”, getuigen beiden. Het mooiste teken daarvan is ongetwijfeld de doopnaam die ze beiden zelf gekozen hebben.

Wij zijn blij jullie in onze geloofsgemeenschap te mogen verwelkomen, Maryam en Maria.

Je authentiek geloof maakt niet alleen jullie, maar ook ons diep gelukkig.

Dirk Godecharle

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnements@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

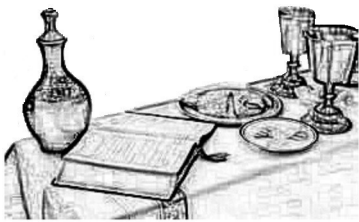
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 21 maart
5de weekend veertigdagentijd

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
17.00 u. Gezongen woord- en communiedienst

Sint-Antoniuskerk Otterstraat (Turnhout)
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Woord- en communiedienst

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor Gaston Dries, Mathilde Kuylen en zoon Willy.
Gezongen eucharistieviering voor Albert Van Den Ouweland - Liesa Peeters, Louis Van Den Ouweland - Hilda Van Steenberg, Kristin Van Den Ouweland, Louisa Van Den Ouweland, Jozef Van Den Ouweland en Frans Lauwerijzen.

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. (Sjaloom) Woord- en communiedienst voor de zieken en overledenen van onze geloofs-gemeenschap

Zondag 22 maart
5de zondag veertigdagentijd

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor Emma Ooms, Alfons Schuermans, Frans Schuermans

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor Jacobs Louis, Paul en Pierre

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
10.30 u. Woord- en communiedienst

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
11.00 u. Woord- en communiedienst
17.00 u. Kosovaars *Albanese eucharistieviering*

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen Eucharistieviering
Deze week herinneren wij ons de

namen van Jan Declerck (26 maart 1984), Maria Smits (27 maart 1992), Karel Schellekens (29 maart 1994), Roeland Baelden (26 maart 1995), Hendrik Boermans (28 maart 1995), Jozef Gorremans (20 maart 1997), Rachel Hopp (26 maart 2005), Maggy Peeraer (29 maart 2007), Germaine Van Vugt (29 maart 2009), Jan Daelemans (26 maart 2011).

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Jaargetijde voor Lieve De Letter - De Vos

WEEKVIERINGEN

Maandag 23 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Dinsdag 24 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
17.00 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 25 maart

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint Willibrordus (Merksplas)
14.30 u. Eucharistieviering in het woon- zorgcentrum 'Binnenhof'

Donderdag 26 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 27 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering voor Onze Lieve Vrouw

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanshijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 28 maart

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

Bezinning

15 maart 2026
Vierde zondag
veertigdagentijd A:
Ga voor een andere kijk

Stapstenen:
INZICHT en MOED

1 Samuel 16, 1b. 6-7.10 – 13:
Niet de oudste of de sterkste zal koning zijn in het land, maar de jongste

Johannes 9, 1 – 41:
De blinde ziet. De ziende niet, uit angst.

en andere bril

Ik kom veel in contact met mensen die minder kansen hebben gekregen dan ik.
Dat geeft me een bril om bepaalde zaken te lezen en te begrijpen.
Onze samenleving kan van die mensen leren om humaner om te gaan met het lijden.
Velen van ons bouwen een muur om zich heen om het lijden niet te zien van bejaarden, eenzamen, of asielzoekers die alles opgeven om de Middellandse Zee over te steken.
De daklozen leren me enorm veel.
Ze helpen me om de pijnpunten van onze maatschappij te zien, om

mijn eigen kleine problemen te relativeren en de grotere problemen van anderen mee te dragen.
Ik ben daar nederig in.
Ik los hun ellende niet op – dat kan ik niet in mijn eentje, maar ik keer me evenmin van hen af.
Ik luister niet naar hun verhalen om daarna te zeggen "Trek uw plan."

Uit een interview met Frédéric Van Leeuw, procureur-generaal in Brussel, in Knack (juni 2017)

Pinksterparochie wandelt op tweede paasdag in Lier

Hoe zijn de Lierenaars aan hun spotnaam „Schapenkoppen” gekomen? Als je daar het fijne wilt van weten, moet je zeker inschrijven voor de jaarlijkse daguitstap van de Pinksterparochie, op **de tweede Paasdag 6 april 2026**. De historische stad Lier aan de Nete heeft de bezoeker heel wat te bieden. Blikvangers zijn onder meer de oude stadsvesten, de Zimmertoren, de Gevangenenpoort, het begijnhof, het stadhuis met belfort en de Sint-Gummaruskerk. Voor onze verkenning raden we een gemakkelijke wandelschoen aan, daar we bijna voortdurend over verharde wegen wandelen.

De autocar brengt ons na een rit van ongeveer een uur naar het station in Lier. Hier vertrekt onze wandeling van circa 5 km, een kennismaking met dit charmante stadje. De tocht leidt ons langs de stadsvesten

en door het begijnhof naar de binnenstad.
Op de middag rijden we met de autocar naar het restaurant „Oud Lier”, aan de rand van de stad, waar we ons middagmaal gebruiken. Voor het middageten kun je kiezen uit stoofvlees met frietjes, vidé met frietjes of vegetarische wok. Drank is er naar eigen keuze en nadien zelf af te rekenen.
Na de middag verkennen we even

buiten de stad het gebied „Anderstad”, ook Beneden-Nete genoemd, gelegen tussen de linker-Neteoever en het Netekanaal. De brede rietkragen en vijvers maken dit natuurgebied tot een waar paradijs voor vogels: het Lierse vogelgebied bij uitstek. Een verrekijker kan hier van nut zijn. Onze wandeling bedraagt circa 6 km.

De deelnameprijs voor het middagmaal bedraagt **20 euro (te betalen bij de inschrijving)**. De dranken die je in het restaurant gebruikt, reken je nadien zelf af. Het vervoer met de autocar wordt ook ditmaal door de parochie gesponsord.

We vertrekken met de autocar om **09.00 u.** aan de Pinksterkerk.

Inschrijven voor deze jaarlijkse daguitstap kan door **vóór vrijdag 27 maart** het juiste bedrag (20 euro per persoon) over te schrijven op het rekeningnummer BE95 7875 5712 9058 van de Pinksterparochie en/of het inschrijvingsstrookje in te brengen bij Marie-Josée Verhoeven, Peter De Backker en/of Jan Stofels. Vergeet daarbij niet het aantal personen en welk gerecht (stoofvlees, vidé of wok) je wenst, mee te delen. Je kan ook een mailtje sturen naar marie.josee.verhoeven@gmail.com.

LEZINGEN-CYCLUS

Het ene in het vele. God over religies heen. Jonas Slaats spreekt op dinsdagavond 24 maart in het Hivset

De volgende spreker in de lezingencyclus van onze Pastorale Eenheid is een kluizenaar! Jonas Slaats woont immers met zijn vrouw Barbara in de kluis in Bolderberg (Heusden-Zolder), waar hij deels een contemplatief leven leidt vanuit een bewuste keuze om in een mystieke traditie te treden. De titel van zijn website typeert hem helemaal: *“De waarheid wordt te weinig gezocht, de liefde te weinig gevonden.”*

Wie of wat is God?

De vraag wordt weer vaker gesteld, maar bij velen ontbreekt de taal om erop te antwoorden. In zijn nieuwe boek ‘Het ene in het vele’ wil Jonas Slaats die taal aanreiken. Hij duikt in de bronteksten van verschillende tradities en gaat te rade bij grote wijsgeren om te verhelderen wat er werkelijk schuilgaat onder woorden als ‘God’, ‘Allah’ of ‘Brahman’.

In deze voordracht zal Jonas toelichten hoe je over de religies heen enerzijds uiteenlopende godsbeelden terugvindt, maar anderzijds ook verschillende parallellen aantreft. Hij zal laten zien dat de vele profeten, filosofen, theologen en mystici telkens weer over een God spraken die de grond vormt van alle bestaan, die verweven is met de kern van ons wezen en die de hele kosmos doordringt met een intense bezieling. Ook al overstijgt het goddelijke al onze begrippen, zo kunnen we er toch glimpen van opvangen. Jonas Slaats is alvast de geknipte persoon om de sluier op te lichten van hoe het goddelijke doorheen het menselijke aanwezig is.

Als theoloog en schrijver beweegt Jonas zich steeds op de snijlijnen van religie, politiek en mystiek. Na zijn filosofische, antropologische en theologische studies engageerde hij zich in verschillende vormen van lokaal en internationaal vredeswerk met een focus op mensenrechten,

multiculturaliteit en interreligieuze dialoog. Professioneel is hij vandaag werkzaam als docent levensbeschouwelijke vakken in het hoger onderwijs. Hij is ook de host van de ‘Groetjes uit Shambhala’ podcast.

We kondigen graag ook al de verdere lezingen van dit voorjaar aan. De lezing van april sluit helemaal aan bij de actuele situatie, hoe droevig die ook is.

Op maandagavond 27 april ontvangen we Orry Van de Wouwer, directeur van Pax Christi Vlaanderen. De titel van zijn lezing is **“Wij pleiten voor een ander veiligheidsdenken.”**

Op dinsdag 26 mei is het woord aan Annemie Dillen, hoogleraar theologie aan de KU Leuven. De titel van haar lezing is **“Tussen thuiskomen en vervreemding. Praktisch theologische reflecties over ervaringen van mensen met vormen van uit/in-sluiting in lokale kerkgemeenschappen”**.

Op dinsdag 16 juni spreekt David Dessin, de nieuwe directeur van Kerk in Nood. David zal de missie van Kerk in Nood toelichten, de actualiteit op dit moment, en enkele projecten.

De lezingen in onze cyclus “Christen zijn in de 21ste eeuw” gaan door in de grote aula van het Hivset, Herentalsstraat 70 te Turnhout en beginnen steeds om 19.30 uur.

Inschrijven kan via een mailtje naar wim.appels@hivset.be of naar dirk-godecharle@hivset.be

De toegang is telkens gratis en je bent van harte welkom!

Homilie

Zondag 15 maart 2026
Vierde zondag
veertigdagentijd A
Evangelielezing:
Johannes 9, 1-41

Wellicht hebben jullie al wel eens ‘blinden’ ontmoet. Je kan ze meestal herkennen aan de blindgeleide hond of de witte wandelstok die ze bij zich hebben. Ze zijn vaak aangewezen op de liefdevolle nabijheid en zorg van medemensen. Zo heb ik het geluk om vrijwilligerswerk te doen bij de Vereniging van Blinden en Slechthzienden (Vebes).

Wat mij onder andere treft bij het beluisteren van hun verhalen, is dat je een onderscheid moet maken tussen enerzijds mensen die aanvankelijk goed zien met hun ogen en geleidelijk aan of soms plots blind worden én anderzijds mensen die vanaf hun geboorte blind zijn. We kunnen het ons moeilijk voorstellen wat het betekent blind te zijn, niets te zien en alles te moeten voelen en betasten met je handen.

Ook het evangelieverhaal dat we zojuist hebben beluisterd, gaat over een man die vanaf zijn geboorte blind is. Zijn ogen zijn voorgoed gesloten. Hij leeft voortdurend in duisternis en is gedoemd om heel zijn leven lang niets te zien. Totdat hij Jezus ontmoet, die op de grond spuwt, met het speeksel slijkt maakt en daarmee de ogen van de man bestrijkt. Plots worden zijn ogen geopend. Hij kan zien... ongelooflijk!

Het wordt dag en licht ook voor hem. Hij krijgt de kans om ten volle mens te worden.

Wanneer we zo’n genezings- of wonderverhaal uit het evangelie beluisteren, bestaat het gevaar dat we enkel en alleen onze aandacht richten op het wonder dat Jezus doet en niet doordringen tot de dieperliggende boodschap. In het Johannesevangelie doet Jezus heel wat wondertekens en telkens doet Hij dit opdat mensen tot geloof zouden komen. Zo is het zien van de blinde meer dan een louter zien met menselijke ogen, het is vooral een zien met de ogen van het geloof.

Wat dan vooral opvalt in dit verhaal van de genezing van de blindgeborene is de **groei van het geloof** van die man in Jezus. Als zijn buuren en omstaanders hem aanvankelijk vragen wie hem genezen heeft, antwoordt hij: **‘de man die Jezus heet’**, méér weet hij nog niet, alleen maar een naam. Later, als de farizeeën, de religieuze leiders hem vragen wat hij denkt van de man die Jezus heet, gaat hij het al beter zien en zal hij zeggen: **‘Hij is een profeet.’** Hij zet hem dus in de rij van de profeten uit de geschiedenis van zijn volk. Tenslotte komt hij oog in oog te staan met Jezus en ziet hij in Hem **‘de Mensenzoon!’** Nu pas gelooft hij in Jezus de Christus en hij werpt zich voor Hem neer en aanbidt Hem.

Wat nog opvalt in de meeste genezingsverhalen is dat de naam van de genezene niet vermeld wordt. Ook

hier gaat het over ‘een’ man die blind was van zijn geboorte af. Wie deze man feitelijk historisch is geweest, interesseert de auteur blijkbaar niet. Hij maakt er een ‘voorbeeld-verhaal’ van, met de bedoeling de lezers uit te nodigen zichzelf in deze blindgeborene te herkennen. De blinde is ieder mens, iedere christen, die de weg gaat van ongelof naar geloof, van Jezus ‘niet zien’ naar Jezus ‘wél zien’.

Lieve mensen, ook wij worden uitgenodigd om die geloofsweg van de blindgeborene te bewandelen. Jezus die hem het gezicht schonk, kan ook onze ogen openen voor wat écht de moeite waard is in het leven. Hij kan ook van ons vrije mensen maken die de werkelijkheid met nieuwe ogen bekijken, met de ogen van het geloof, en ons uitdagen om mee te werken aan Gods droom: gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping.

Dit vraagt echter dat we ons bekeren, dat we werkelijk leven als nieuwe mensen, die het in Jezus gezien hebben, die van harte in Hem geloven, die Hem uiteindelijk herkennen en belijden als de Mensenzoon, de Gezondene van God en die Hem aanbidden. Die geloofsgroei wensen we mekaar van harte toe!

Peter Dierckx

NIEUWS UIT VOSSELAAR

Kruisoplegging kandidaat vormelingen

Op 8 maart was de gezinsviering specifiek voor de kandidaat vormelingen, die hun kruisje kregen opgelegd.

Onze kerk was weer mooi gevuld en we mochten een enthousiaste groep horen meezingen met de liedjes.

Met het verhaal van de Samaritaanse vrouw en de waterput kregen wij een mooi beeld beschreven om te gebruiken bij de uitnodiging voor het Onze Vader.

Het geheel was weer een beleving voor groot en klein.

Bij de zending werd weerom teruggegrepen naar het Levend Water dat wij telkens als wij deelnemen aan een eredienst mogen drinken.

Meteen werd iedereen uitgenodigd ook een van de diensten van de Goe-de Week te komen meevieren.

zegening van de kruisjes

oplegging kruisjes

Onze Vader in een grote kring rond het altaar met alle kinderen

Jonas Slaats aan de kluis in Bolderberg

Dankbaar voor onze weg samen in Turnhout

Nick Hannes, meer dan acht jaar onze jongerenpastor, neemt afscheid van deze functie en neemt een nieuwe functie op als pastor in de Pastorale Eenheid in Geel. Hij schreef ons een mooie afscheidsbrief, die we graag delen met de lezers van dit blad.

Nick Hannes

“Beste mensen met wie ik mocht samenwerken als jongerenpastor. Met een warm en dankbaar hart schrijf ik jullie deze afscheidsboodschap nu mijn laatste maand als jongerenpastor is ingegaan. Het is met een mengeling van vreugde en diepe dankbaarheid dat ik terugkijk op de voorbije jaren in Turnhout en Oud-Turnhout. Jullie hebben mij vanaf 1 oktober 2017, toen ik als jongerenpastor mocht beginnen, ontvangen met open armen en een open geest. Mijn eerste stappen tijdens de Diversity City-activiteit – een interreligieuze markt vol ontmoeting, workshops en verbondenheid – waren meteen een voorproefje van wat deze gemeenschap zo bijzonder maakt.

Acht en half jaar lang mocht ik bouwen, proberen, dromen en groeien. Samen met jullie heb ik initiatieven mogen lanceren die mensen

dichter bij elkaar brachten: de lokale vormelingsdag, de kring rond de gevangenis met alle scholen, talloze persoonlijke gesprekken en getuigenissen, het opbouwen van een Taizé-team in Turnhout, de samenwerking met vormselgroepen, het mee nadenken over de toekomst van ons pastoraat. De Inspirelli-avonden, waar jongeren een veilige plek vonden om hun geloof te delen en te verdiepen, blijven voor mij een van de mooiste vruchten van ons werk.

Ik ben jullie dankbaar dat ik in momenten van spanning het vertrouwen kreeg om te bemiddelen

en mensen opnieuw naar elkaar toe te brengen. Dat ik weekends mocht organiseren, "Light a Candle"-momenten mocht begeleiden, gebedsmomenten mocht vormgeven, en dat ik samen met jullie mocht werken op oecumenisch en interreligieus vlak. En nog zoveel meer – te veel om op te sommen, maar allemaal gekoesterd in mijn hart. De voorbije anderhalf jaar mocht ik ook proeven van de ziekenhuispastoraal in AZ Turnhout. Dat werk heeft mij opnieuw gevormd, verdiept en geleerd om met nog meer zachtheid en vertrouwen te luisteren en aanwezig te zijn waar mensen kwetsbaar en kostbaar zijn.

Rond 15 april mag ik vader worden van ons eerste kindje, een geschenk waar ik met liefde en verwachting naar uitkijk. Na deze nieuwe levensfase zal ik mijn pastorale werk verderzetten in de pastorale eenheid van Heilige Dimpna en Gerebernus in Geel. Mijn officiële stop in Turnhout gaat in op 1 april – en neen, dat is geen aprilgrapje.

Het afscheid voelt dubbel. Het doet pijn om het jongerenpastoraat los te laten, want het voelt alsof ik een stukje van mijn hart achterlaat. Tegelijk ben ik dankbaar dat ik dichter bij huis kan werken, met het oog op een warme en aanwezige vaderrol. Mijn laatste moment met de jongeren zal plaatsvinden op de Inspirelli-avond van 20 maart. Ik hoop dat jullie mijn vrijwilligers blijven ondersteunen in het waardevolle werk dat zij verderzetten. Zij dragen mee de toekomst van het jongerenpastoraat, en verdienen alle steun en bemoeiding.

Mocht je me willen bereiken, dan kan dat voortaan via: pastor-nick@outlook.be.

Esther Antheunis (collega van Kamino) zal mij als back-up opvolgen tot er een nieuwe collega wordt ge-

vonden om jongerenpastor te zijn in de pastorale eenheid. Je kan Esther bereiken via: esther.antheunis@kamino.be.

Ik ben trots op wat we samen hebben opgebouwd. Jullie hebben mij kansen gegeven, ruimte geschonken om te experimenteren, te dromen en te zoeken naar nieuwe vormen van jongerenpastoraal. Ook al blijft het jongerenpastoraat klein, ik blijf geloven dat jongeren hun weg zullen vinden in deze complexe wereld. Dat ze recht hebben op geloof, op zingeving, op plekken waar ze mogen groeien. En ik ben dankbaar dat ik mee enkele bouwstenen mocht leggen.

Dank jullie wel voor jullie vertrouwen, jullie samenwerking, jullie vriendschap en jullie geloof in mij. Dank om mij te laten groeien – als pastor, maar ook als mens. Ik heb mijn werk altijd in vertrouwen mogen doen, gedragen door de Heilige Geest en door jullie steun.

Ik neem afscheid met een warm hart, en ik draag jullie mee in mijn gebed. Moge God jullie blijven zegenen in alles wat jullie doen.”

Met oprechte dankbaarheid, Nick

10 JAAR MARRAKESHGROEP

Dankbaar vieren...

De Marrakeshgroep vluchtelingen bestaat dit jaar 10 jaar en dat werd alvast op een betekenisvolle wijze gevierd. In het jaar van de vrijwilliger en de week van de vrijwilliger wilden we deze verjaardag niet onopgemerkt voorbij laten gaan.

Tijdens het weekend van 27-28/2 en 1/3 was er een bijzondere tentoonstelling met enerzijds trekkende foto's van nieuwkomers en vluchtelingen gemaakt door Greet Van Opstal en anderzijds een mooie collectie iconen van de iconograaf André Beniest.

In het prachtige kader van de Theobalduskapel plaatsten we zo onze vluchtelingen centraal enerzijds en benadrukten we onze gelovige inspiratie anderzijds.

Tijdens het openingsmoment op vrijdag 27/2 mochten we getuigenissen beluisteren van nieuwkomers uit alle continenten die in het Nederlands een deeltje van hun levensverhaal vertelden.

Treffend, authentiek en vooral met een terechte portie fierheid over de afgelegde weg. Deshad Jabo, een Syrische Koerd, wisselde de getuige-

nissen af met Koerdische muziek die door merg en been ging. Onze bisschop werd bij het einde van de getuigenissen uitgenodigd om Eritrees brood letterlijk en figuurlijk te delen onder de aanwezigen. Bij zelfgemaakte Syrische thee en lekkere hapjes uit Syrië, Irak en Eritrea was er heel wat tijd om te werken aan verbinding tussen alle aanwezigen.

De oprechte dankbaarheid van onze nieuwkomers en vluchtelingen was voor ons alvast het mooiste verjaardagscadeau voor dit bijzonder weekend. We voelen ons meer dan ooit gesterkt om, in het kader van onze inzet voor diakonie, als vrijwilligers samen verder op weg te gaan met onze vluchtelingen en nieuwkomers in het thuiskomen in België.

Graag sluiten we aan bij deze treffende tekst van Levinas:

“De essentie van ons bestaan ligt bij de ander. Ik ben wanneer ik de ander zie, ik ben een antwoord op de ander. De ander bevrijdt mij van mijn ikkigheid. De noodlijdende ander bevrijdt mij van mijn geplooidheid op mezelf.”

Laat deze betekenisvolle woorden een uitnodiging zijn om bewust tijdens deze vastentijd en doorheen het jaar de hand te reiken naar de andere los van godsdienst, taal, ras of gender.

Een betekenisvolle vastentijd toegewenst!

De Marrakeshgroep vluchtelingen

Doopsels

(Vosselaar)

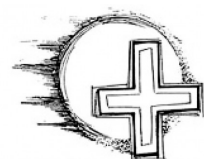
Matteo Meeus, zoon van Tim Meeus en Melissa Christianen

Lot Sommen, dochtertje van Jasper Sommen en Emilie Geivers

Werden door het doopsel opgenomen in onze kerkgemeenschap
ONZE-LIEVE-VROUW

Is overleden

ONZE-LIEVE-VROUW
(Vosselaar)

Stefaan (Stef) Robben echtgenoot van Magda Nuydens,

geboren op 4 maart 1947

overleden op 2 maart 2026

Wij blijven met deze overledene en zijn familie in gebed verbonden.

Mgr. Bonny breekt het brood